

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy II gimnazjum
do programu nr AZ-3-01/10
i podręcznika nr AZ-32-01/10-RA-10/13
„Aby nie ustać w drodze”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. CZŁOWIEK NA DROGACH BOGA			
Uczeń: – definiuje, czym jest szczęście, – podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, – nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, – definiuje, czym jest wolność, – nazywa Jezusa najlepszym przyjacielem człowieka, – określa sposoby doskonalenia się na wzór Chrystusa, – wskazuje kościół parafialny jako szczególne miejsce obecności Boga, – podaje, że Bóg jednoczy ludzi w Kościele, – wskazuje na przynależność do Kościoła jako szansę na rozwój wewnętrzny.	Uczeń: – streszcza fragment Psalmu 119, – wyjaśnia, że bycie blisko Chrystusa zaprowadzi człowieka do zbawienia, – nazywa Chrystusa Zbawicielem, – wyjaśnia, co to znaczy, że wolność jest jednocześnie darem i zadaniem, – wylicza najważniejsze cechy przyjaźni, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwa przyjaźń między ludźmi, – wyjaśnia zasady życia chrześcijańskiego, – nazywa Kościół wspólnotą wierzących, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa w odniesieniu do świątyni Jerozolimskiej, – wyszczególnia etapy powstawania Kościoła.	Uczeń: – objaśnia, że prawdziwe szczęście pochodzi od Boga, – uzasadnia, że Pismo Święte ukazuje człowiekowi prawdę o szczęściu, – wnioskuję, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, – stwierdza, że sakramenty są konieczne do zbawienia, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do wolności i należy tę prawdę uszanować, – wnioskuję, że złe korzystanie z wolności prowadzi do zniewolenia przez grzech, – objaśnia, na czym polega przyjaźń Pana Jezusa z człowiekiem, – wnioskuję, że prawdziwa przyjaźń jest bezinteresowna, – wskazuje, że człowiek potrzebuje żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi, aby być szczęśliwym, – stwierdza, że prawdziwej przyjaźni może nauczyć się tylko od Chrystusa, – uzasadnia celowość doskonalenia się, – uzasadnia znaczenie słów: Mt 21,13, – analizuje fragmenty Katechizmu Kościoła Katolickiego w odniesieniu do Kościoła, – dowodzi konieczności troski o wspólnotę parafialną.	Uczeń: – dowodzi, że Jezus jest źródłem szczęścia ludzkiego, – uzasadnia, że Pan Bóg pragnie zbawienia wszystkich ludzi, – dowodzi, że warto trwać w Chrystusie, gdyż On prowadzi człowieka ku prawdziwemu szczęściu, – analizuje fragment Pisma Świętego J 15,13-17.
II. JEZUS CHRYSZTUS PROWADZI DO PEŁNI ŻYCIA			
Uczeń: – definiuje pojęcia: Wcielenie, Odkupienie, Zbawienie, – określa podstawowe konsekwencje dla życia chrześcijanina wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – wymienia cechy człowieka pokornego, – wyjaśnia rolę pokory w odniesieniu do relacji	Uczeń: – definiuje, czym jest pokora, – streszcza teksty biblijne ukazujące grzech pychy, – wyjaśnia przeciwieństwo pychy i pokory, – wyjaśnia, że Jezus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, – wyjaśnia, czym jest liturgia, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym	Uczeń: – uzasadnia, że Chrystus przyszedł na świat dla naszego odkupienia i zbawienia, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Zbawiciela ludzkości, – wskazuje konkretne wydarzenia biblijne, w których Jezus uczy nas pokory, – charakteryzuje postawę faryzeusza i celnika,	Uczeń: – redaguje artykuł prasowy pt. „Chrystus prawdziwym Zbawicielem ludzkości”, – uzasadnia potrzebę rozwoju cnoty pokory w codziennym życiu, – dowodzi zwycięstwa pokory nad pychą, – proponuje odpowiednie metody do zwalczania pychy,

Bóg – człowiek, – wylicza grzechy główne, – podaje, że pycha jest pierwszym z grzechów głównych, – objaśnia rolę pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – podaje, że Chrystus został złożony za nas jako nasza Pascha, – objaśnia Tajemnicę Paschalną Chrystusa – odkupienie, – definiuje pojęcie „liturgia”, – identyfikuje liturgię z uczestnictwem w życiu Boga, – objaśnia, co zaliczamy do liturgii, – wskazuje na liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź), – podaje, że Jezus jest zawsze obecny z nami w liturgii, – wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – wymienia postawy i gesty liturgiczne, – wylicza znaki i symbole liturgiczne występujące podczas liturgii, – wyjaśnia, czym jest znak, gest i postawa, – definiuje pojęcie „sakrament”, – wymienia sakramenty święte, – wylicza sakramenty przyjmowane raz w życiu, – określa cel poszczególnych sakramentów, – wskazuje na chrzest jako paschę i dar nowego życia, – wylicza znaki widzialne udzielenia Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, – nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, – wymienia dary Ducha Świętego, – określa, jakich łask udziela Duch Święty w sakramencie bierzmowania, – identyfikuje charyzmaty i owoce Ducha Świętego, – definiuje, czym jest sakrament pokuty, – wskazuje na sakrament pokuty i pojednania jako sakrament przebaczenia i miłosierdzia Boga, – wylicza warunki sakramentu pokuty i pojednania, – nazywa Mszę Świętą uobecnieniem ofiary Chrystusa, – wymienia fragment Pisma Świętego mówiący o ustanowieniu Eucharystii,	krzewie, – objaśnia znaczenie liturgii w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, w jakim celu Jezus posługiwał się znakami, – wyjaśnia pojęcie „charakter sakramentalny”, – rozróżnia podział sakramentów, – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, – objaśnia naukę Kościoła na temat chrztu, – wyjaśnia różnicę między chrztem Janowym a sakramentem chrztu świętego, – objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania, – objaśnia, co jest istotnym celem sakramentu bierzmowania, – wyjaśnia, na czym polega mężne wyznawanie wiary, – streszcza naukę Pisma Świętego i Kościoła o przebaczeniu i pokucie, – używa poprawnie pojęć: pokuta, przebaczenie, pojednanie, – wyjaśnia sens sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest odpust, – wyjaśnia znaczenie i sens poszczególnych warunków sakramentu pokuty i pojednania, – wyjaśnia obecność Chrystusa w Eucharystii, – używa poprawnie pojęć: Eucharystia, ofiara, obecność, – wyjaśnia, na czym polega działanie słowa Bożego, – objaśnia, w jaki sposób Kościół przekazuje słowo Boże, – wyjaśnia symbolikę darów ofiarnych, – objaśnia sens cierpienia, – streszcza naukę Kościoła o cierpieniu, – wyjaśnia, na czym polega posługa biskupów, kapłanów i diakonów, – określa skutki przyjętego sakramentu małżeństwa, – wyjaśnia Boży zamysł wobec małżeństwa.	– wskazuje, że pycha jest źródłem innych grzechów, – uzasadnia zgubne skutki pychy, – opowiada o trzech zapowiedziach męki Pana Jezusa, – uzasadnia, że w Eucharystii uobecnia się Tajemnica Paschalna, – wskazuje, że Jezus jest w centrum liturgii, – stwierdza, że liturgia jest dziełem Chrystusa, – określa, w jaki sposób Jezus działa w liturgii, – uzasadnia, że całe życie liturgiczne koncentruje się wokół Jezusa, – charakteryzuje postawy i gesty liturgiczne, – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – projektuje propozycje graficzne sakramentów, – uzasadnia potrzebę przyjmowania sakramentów, – opisuje celebrację udzielania sakramentu chrztu, – charakteryzuje symbolikę chrzcielną, – uzasadnia, że chrzest święty jest sakramentem Przymierza zawartego z Chrystusem i Kościołem, – wskazuje na konieczność odnawiania przyrzeczeń chrzcielnych, – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych, – uzasadnia, do czego zobowiązuje sakrament bierzmowania, – wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, – określa sposób realizacji zadań wynikających z sakramentu bierzmowania, – wyszczególnia relacje i powiązania między poszczególnymi warunkami sakramentu pokuty i pojednania, – uzasadnia potrzebę przygotowania się do sakramentu pokuty i pojednania, – uzasadnia obecność Chrystusa w Eucharystii, – wskazuje, w jaki sposób Bóg przemawia dzisiaj w Kościele, – określa poszczególne części liturgii słowa, – opisuje, co dokonuje się podczas konsekracji, – opisuje przebieg udzielania sakramentu namaszczenia chorych, – uzasadnia rolę modlitwy za chorych, – wyjaśnia, czym jest sukcesja apostołska, – uzasadnia, że kapłani kontynuują misję Chrystusa, – streszcza tekst biblijny dotyczący Bożej woli wobec małżeństwa i rodziny,	– dowodzi, że chrzest zanurza nas w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – analizuje teksty źródłowe o liturgii, – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – wymienia fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do chrztu, – określa zadania wynikające z przyjęcia chrztu, – dowodzi ciągłej konieczności rozwoju wiary otrzymanej na chrzcie, – streszcza fragmenty biblijne mówiące o chrzcie, – dowodzi konieczności realizacji zadań wynikających z przyjętego sakramentu bierzmowania, – dowodzi, na czym polega wartość przebaczenia w życiu człowieka, – redaguje rachunek sumienia, – analizuje, jaką rolę pełni słowo Boże w jego życiu, – wskazuje owoce Eucharystii, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat sakramentu namaszczenia chorych, – ocenia wartość sakramentu namaszczenia chorych w życiu człowieka, – przytacza teksty Pisma Świętego mówiące o ustanowieniu kapłaństwa, – analizuje teksty biblijne i nauczania Kościoła na temat stopni święceń.
---	--	--	---

– wskazuje na swoją łączność z ofiarą Chrystusa przez modlitwę, – określa, na czym polega paschalny charakter Eucharystii, – definiuje, czym jest liturgia słowa Bożego, – wymienia owoce, jakie daje przyjmowanie Komunii Świętej, – wskazuje na Eucharystię jako centrum liturgii i życia chrześcijańskiego, – definiuje, czym jest sakrament namaszczenia chorych, – nazywa sakrament namaszczenia chorych sakramentem umocnienia, – określa chrześcijańską postawę w cierpieniu, – wskazuje na sakrament święceń jako sakrament przywracania pokoju pomiędzy Bogiem a ludźmi, – określa stopnie i cel udzielania sakramentu święceń, – definiuje, czym jest sakrament małżeństwa, – nazywa sakrament małżeństwa konsekracją ludzkiej miłości, – wskazuje na jedność i nierozzerwalność małżeństwa sakramentalnego.		– charakteryzuje małżeństwo sakramentalne, – uzasadnia sens małżeństwa sakramentalnego.	
III. WĘDRÓWKA KU DOBRU			
Uczeń: – podaje prawo miłości Boga i bliźniego, – określa chrześcijaństwo religią miłości, – wymienia Ośmiu Błogosławieństw, – definiuje, czym jest prawo naturalne, – identyfikuje prawo moralne jako prawo Boże, – wskazuje na obiektywny charakter norm moralnych, – definiuje pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły, – nazywa sumienie miejscem spotkania i dialogu z Bogiem, – rozróżnia rodzaje sumienia, – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia, czym jest prawo objawione, – wskazuje na zbawczy charakter prawa objawionego – Dekalogu, – identyfikuje autorytet Boga z normami moralnymi, – nazywa przykazania drogowskazami w życiu.	Uczeń: – wyjaśnia podstawowe prawo chrześcijańskie, – wyjaśnia różnice między prawem naturalnym i stanowionym, – wyjaśnia, na czym polega stosowanie hierarchii wartości w życiu, – objaśnia przesłanie zawarte w tekstach biblijnych, – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia, – objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia, – wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia, – wymienia treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – wyjaśnia, czym jest Dekalog.	Uczeń: – charakteryzuje postawę chrześcijańską wobec bliźniego, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – wyjaśnia, na czym polega koncepcja szczęścia zawarta w <i>Ośmiu Błogosławieństwach</i>, – stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu, – uzasadnia potrzebę życia prawami Błogosławieństw, – określa, co to znaczy kroczyć drogą Błogosławieństw, – wskazuje związek między życiem Błogosławieństwami i życiem w łasce Bożej, – określa specyfikę wartości chrześcijańskich, – wskazuje właściwą hierarchię wartości, – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące prawo, – uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – wskazuje na Jezusa jako Tego, który wybiera zawsze dobro, – charakteryzuje sumienie jako miejsce spotkania z Bogiem i Jego Prawem, – określa Eleazara jako człowieka prawego sumienia,	Uczeń: – redaguje notatkę prasową, – wyjaśnia określenie pojęcia „wartości”, – wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka, – uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – określa skutki odrzucenia najważniejszych wartości, – analizuje znaczenie wartości w życiu człowieka, – uzasadnia swoją odpowiedzialność za naturalne prawo moralne, – analizuje naukę Kościoła o prawie moralnym, – dowodzi, że Bóg jest Dawcą prawa moralnego, – streszcza teksty Pisma Świętego mówiące o sumieniu, – wymienia teksty Pisma Świętego ukazujące prawo objawione – Dekalog, – analizuje prawo objawione na Synaju oraz prawo Nowego Testamentu, – dowodzi istnienia związku między Starym Prawem a Nowym Prawem objawionym w Nowym Testamencie.

		– wyjaśnia, czym jest sumienie, – określa, na czym polega formowanie sumienia, – rozróżnia prawo naturalne od prawa objawionego, – określa Dekalog jako pomoc człowiekowi na drodze życia moralnego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat Dekalogu, – stwierdza, że Dekalog jest darem kochającego Boga, – wskazuje na wartości, których bronią przykazania.	
IV. DROGOWSKAZY NA DRODZE KU SZCZĘŚCIU			
Uczeń: – przytacza treść I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom, – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu, – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat II przykazania Bożego, – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem Imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – definiuje pojęcie „renesans”, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła, – objaśnia genezę i katolicki wymiar renesansu, – identyfikuje M. Lutra, J. Kalwina z Ojcami reformacji, – wymienia przyczyny reformacji, – identyfikuje reformę katolicką z dziełem Soboru Trydenckiego, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – identyfikuje wysiłki na rzecz jedności Kościoła z Unią Brzeską i Kościołem grekokatolickim, – przytacza cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czcią Boga a praktykami religijnymi, – wymienia święta nakazane, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem	Uczeń: – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – rozróżnia, w jakich sytuacjach można wzywać Imię Boże, – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm, – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – definiuje pojęcia: sobór, synod, sukcesja apostołska, dogmat, – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje na uniwersalny wymiar postawy chrześcijańskiej św. Jadwigi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o szacunku (Wj 20,8-11), – wyjaśnia, co to znaczy czcić ojca i matkę, – wyjaśnia treść VI przykazania Bożego, – wyjaśnia, jak powinniśmy reagować na potrzeby bliźnich, – wyjaśnia znaczenie słowa „prawda”, – wskazuje na religijne motywacje do życia w prawdzie i naprawienia krzywd w zakresie VIII przykazania, – identyfikuje sytuacje w życiu z potrzebą wstrzemięźliwości, – rozróżnia postawę uczciwości i nieuczciwości w życiu codziennym, – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli, – identyfikuje VI przykazanie Boże z wartością czystości i przyjaźni w życiu człowieka jako fun-	Uczeń: – określa, co pomaga w rozwoju wiary w jednego Boga, – wskazuje sposoby oddawania szacunku wobec Imienia Bożego, – dostrzega różnorodność działań podejmowanych przez wiernych we wspólnocie Kościoła, – wyjaśnia, czym jest ruch ekumeniczny, – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (protestantyzm, anglikanizm), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – wymienia skutki chrztu Litwy, – opowiada o życiu św. Jadwigi, uzasadniając jej świętość, – opisuje przebieg chrystianizacji Litwy, – objaśnia, jaką rolę odegrała św. Jadwiga w dziejach Polski i Litwy, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat niedzieli jako dnia Pańskiego, – wyjaśnia, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców, – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – uzasadnia potrzebę odpowiedzialności dorosłych dzieci wobec rodziców, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o wartości życia ludzkiego, – charakteryzuje treść V przykazania Bożego, – uzasadnia, że VI przykazanie Boże wzywa do wierności i czystości, – wskazuje na niebezpieczeństwa zagrażające wierności i czystości,	Uczeń: – streszcza naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego dotyczącą II przykazania Bożego, – dowodzi, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – ocenia rolę Lutra i Kalwina oraz króla Henryka VIII w powstaniu wyznań protestanckich, – analizuje rozwój nauczania Kościoła w trakcie Soboru Trydenckiego, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – przytacza tekst źródłowy dotyczący prawdy, – dowodzi o konieczności kierowania się prawdą w życiu, – przytacza treść tekstów Pisma Świętego na temat IX i X przykazania Bożego, – określa perspektywy i granice ekumenizmu, – analizuje związek IX i X przykazania z próbą określenia zainteresowań i powiązania ich z sensem życia i osobistymi planami życiowymi.

dla rodziców i osób starszych, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu Bożym, – podaje, że życie ludzkie jest darem Bożym, – wskazuje na troskę o zdrowie i życie w kontekście zrozumienia i realizacji sensu swojego życia, – przytacza treść Pisma Świętego na temat VI przykazania Bożego, – streszcza nauczanie Kościoła na temat okazywania szacunku dla swojego ciała, – wymienia wykroczenia przeciw VII przykazaniu Bożemu, – identyfikuje VIII przykazanie Boże z wiernością prawdzie, – objaśnia, jakie są wykroczenia przeciw VIII przykazaniu Bożemu, – identyfikuje IX i X przykazanie Boże z postawą wstrzeźliwości i uczciwości w codziennym życiu.	damentu prawidłowych kontaktów z innymi, – identyfikuje VII przykazanie Boże z problemem kradzieży i bogacenia się kosztem innych oraz z poszanowaniem własności prywatnej i społecznej.	– wyjaśnia, co Bóg nakazuje w VII przykazaniu, – wskazuje, jaki powinien być nasz stosunek do tego, co posiadamy, – określa, jakie znaczenie posiadają wartości moralne, – charakteryzuje, jaką wartość przedstawia ubóstwo chrześcijańskie, – wyjaśnia, czym jest uczciwość i wstrzeźliwość, – uzasadnia potrzebę uczciwości i wstrzeźliwości, – określa znaczenie Unii Brzeskiej dla jedności Kościoła, – określa znaczenie prawdy i wierności jej w kontekście poszukiwania sensu życia i w budowaniu właściwych kontaktów między ludźmi.	
---	---	---	--

V. DROGA Z JEZUSEM CHRYSTUSEM

Uczeń: – określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża, – objaśnia, co jest celem ziemskiej wędrówki człowieka, – wyjaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego, – identyfikuje Adwent z radosnym oczekiwaniem na przyjście Chrystusa, – wskazuje na postawę otwartości i czuwania na przyjście Jezusa Chrystusa, – przytacza wydarzenia ewangeliczne mówiące o Bożym Narodzeniu, – objaśnia sens Świąt Bożego Narodzenia, – wskazuje na religijny wymiar przeżywania świąt Bożego Narodzenia, – identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan, – stwierdza konieczność modlitwy o jedność chrześcijaństwa i potrzebę przeciwdziałania grzechowi podziału, – podaje, że Wielki Post jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca, – wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie rekolekcji, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o męce i śmierci Chrystusa, – identyfikuje Triduum Paschalne z Ofiarą Jezusa dla naszego zbawienia,	Uczeń: – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż, – objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi, – wyjaśnia, że Bóg każdego człowieka powołał do świętości, – rozróżnia święta i uroczystości roku kościelnego, – wyjaśnia eschatologiczny wymiar Adwentu, – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Bożego Narodzenia dla człowieka wierzącego, – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan jedność, – wyjaśnia, co należy uczynić, aby spotkać się z przebaczącym Jezusem, – objaśnia, na czym polega prawdziwe nawrócenie, – wyjaśnia rolę Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia rolę Maryi w historii Polski, – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	Uczeń: – wyjaśnia, czym jest wierność, – wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, – opisuje potrzebę pomocy Kościołowi cierpiącemu, – wskazuje środki wiodące do doskonałości, – charakteryzuje świętych i błogosławionych, z których może czerpać wzorce, – stwierdza, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – definiuje pojęcie roku liturgicznego, – wskazuje okresy roku liturgicznego, – określa kolory liturgiczne, – wyjaśnia, czym jest Adwent, – określa wymowę adwentowych zwyczajów i symboli, – wskazuje sposoby pracy nad sobą, – wyjaśnia pojęcie „wcielenie”, – opowiada, dlaczego Boże Narodzenie jest świętem radości, – opisuje zwyczaje związane z religijnym przeżywaniem świąt Bożego Narodzenia, – wyjaśnia, czym jest ekumenizm, – wymienia zadania ruchu ekumenicznego, – objaśnia dwa największe podziały w Kościele, – wskazuje przykłady jedności Kościoła, – uzasadnia znaczenie Wielkiego Postu, pokuty i nawrócenia dla chrześcijanina,	Uczeń: – proponuje środki pomocy duszom w czyśćcu cierpiącym, – analizuje, na czym polega pełnia szczęścia, – analizuje teksty biblijne (proroctwa mesjańskie) zapowiadające przyjście Chrystusa, – analizuje teksty biblijne o jedności Kościoła, – analizuje tekst Pisma Świętego ukazujący spotkanie Jezusa z Zacheuszem, – analizuje wydarzenia z Pisma Świętego ukazujące miłosiernego Boga, – analizuje teksty biblijne w odniesieniu do życia chrześcijanina.
--	---	---	---

– wylicza dni Triduum Paschalnego, – wskazuje na potrzebę duchowego przeżycia Triduum Paschalnego, – określa religijny wymiar Świąt Wielkanocnych, – nazywa Maryję Królową Polski, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o Matce Bożej, – przytacza tekst Apelu Jasnogórskiego, – objaśnia formy kultu maryjnego, – przytacza treść tekstów biblijnych o Duchu Świętym, – wylicza owoce Ducha Świętego, – wskazuje na związek Zesłania Ducha Świętego z potrzebą odnowy świata i przewyciężania zła w świecie.		– objaśnia sens Triduum Paschalnego, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – wskazuje sposoby kształtowania w sobie postawy odpowiedzialnego chrześcijanina, – wskazuje na wartość hymnu „Bogurodzica”, – uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć Maryi jako Królowej Polski, – wskazuje sposoby oddawania czci Matce Bożej.	
--	--	---	--